

ПРИГОВОР

По конкурсy Правног факултета у Крагујевцу за избор једног наставника у звање ванредног или редовног професора за привредноправну ужу научну област од 14. јуна 2017. године и пријави кандидата, израђен је извештај Комисије који је на *web site*-у Универзитета објављен 3. октобра 2017. године. У извештају се предлаже да се кандидат проф. др Сениша Варга поново изабере у звање ванредни професор из разлога што му за избор у звање редовног професора недостаје један мастер рад. Против таквог предлога кандидат благовремено изјављује овај приговор.

Спорна одредба *Правилника о начину и поступку заснивања радног односа и стицању звања наставника Универзитета у Крагујевцу* у делу који се односи на избор у звање и заснивање радног односа редовног професора кад су у питању друштвене науке гласи: „Менторство или чланство у комисији за одбрану три завршна рада на мастер или специјалистичким студијама.“ Комисија за писање извештаја по Конкурсу је спорну одредбу тумачила тако да кандидат мора у вези са три мастер рада остварити било својство ментора, било својство члана комисије за одбрану завршног рада. Кандидат има једно менторство и два чланства у комисијама за одбрану мастер радова. Пошто су ови резултати остварени у вези са израдом и одбраном два мастер рада, Комисија за писање извештаја по Конкурсу је предложила реизбор услед недостатка трећег мастер рада. Међутим, спорна одредба се може тумачити тако да је услов за избор у звање редовног професора испуњен ако је кандидат алтернативно остварио или једно менторство при изради завршног рада или три учешћа у комисији за одбрану завршног рада по основу нементорства. Другим речима: имајући у виду текст одредбе Правилника: за избор је довољно једно менторство, а ако кандидат није био ментор у изради мастер рада онда му требају три чланства у комисијама за одбрану завршних радова по основу

нементорства. Постоје три основна аргумента за овакво тумачење. Прво, сваки ментор је и члан комисије за одбрану завршног рада. Ако једно менторство није довољно, онда је сувишно помињати менторство у одредби Правилника. У том случају довољно је написати три чланства у комисији за одбрану завршног рада, а да ли ће кандидати то чланство остварити по основу менторства или нементорства, свеједно је. Друго, менторство и учешће у комисији за одбрану завршног рада нису једнако оптерећујући. Ментор неколико месеци ради са кандидатом, а члан комисије за одбрану завршног рада проведе нешто више од једног школског часа на одбрани, при чему током одбране може о раду да каже нешто уопштено и чак не мора ни да постави питање. Према томе, оправдано је претпоставити да једно менторство вреди као три чланства у комисији остварених по основу нементорства. И треће, спорна одредба се, у складу са старим правним правилом, тумачи у корист онога о чијим се правима, обавезама и одговорностима одлучује (In dubio pro...).

Али није само тумачење права овде једино релевантно. Наиме, кандидату је приликом укидања старог мастер програма укинут предмет на мастер студијама, а у оквиру новог мастер програма, не да није упућен захтев за акредитацију укинутог наставног предмета, већ није акредитован ниједан сродан наставни предмет. Тако да сада у оквиру мастер студија Правног факултета Универзитета у Крагујевцу нема ниједног привредноправног наставног предмета. То значи да почев од акредитације новог програма мастер студија, а што се временски подударно са ступањем на снагу новог Правилника Универзитета о заснивању радног односа и стицању звања, кандидат, без своје кривице, не може да буде ментор на изради мастер рада. Тиме кандидат не само што није равноправан са кандидатима који имају предмет на мастер студијама, него он физички не може да оствари ону алтернативу која се тиче менторства. Другим речима, услов у погледу менторства на мастер студијама за кандидата је немогућ, а немогући услови у праву се сматрају непостојећим. Друга пак алтернатива, чланство у комисији за одбрану, иако није апсолутно немогућа, тешко је остварива јер Катедра за Привредно право Правног факултета

Универзитета у Крагујевцу нема свој мастер модул. Ово је битно јер се предлог састава комисије за одбрану завршног рада формулише на седници катедре и у комисију се бирају они наставници са те катедре којима је област из које је писан мастер рад блиска. У принципу је и према студенту који је писао мастер рад академски некоректно да му у комисији за одбрану завршног рада буду с темом рада недовољно упознати професори одн. наставници из неке друге уже научне области, поготово ако та област није сродна области из које је писан завршни рад. Имајући то у виду, могућност именовања у комисију за одбрану завршног рада неког наставника са неке друге катедре толико је мала да се приближава нивоу статистичке грешке. Зато је кандидат овај услов остварио онда кад је то било реално могуће. А имајући у виду стање на старом програму мастер студија Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, и то је успех. Наиме, у првим годинама по акредитацији старог програма мастер студија, на мастер студије се уписивало мало студената, јер су дипломирани правници који су започели студије по законима који су важили до 2005. били изједначени са мастерима. Зато су се на мастер студије уписивали студенти са приватних правних факултета који су на тај начин хтели да „верификују“ своју диплому. Међутим, ненавикли на озбиљан рад они су мастер студије брзо напуштали. Ситуација се није много поправила ни кад је стигла прва генерација тзв. „болоњаца“. Прво, из почетка их је било мало. У првој генерацији која је студирала по Болоњи свега је тринаесторо студената дипломирало до објављивања конкурса за упис на мастер студије. Друго, мастер програм који су чинили наставни предмети скупљени с коца и конопца није био атрактиван. Зато је до акредитације новог мастер програма, мастер рад одбранило изразито мало студената, може их се набројати на прсте обе руке, а и они који су одбранили мастер рад, то су у великој већини учинили на Спортском и Међународном праву, од којих ниједан не припада Катедри за Привредно право.

И још једно генерално опажање. Када се уводи неки услов, није свеједно колико времена кандидат има да га оствари, тако да би било оправдано

утврдити сразмеру између оствареног резултата и времена које је кандидат имао на располагању за његово остварење. Тако, ако треба трчати маратон и победник је свако ко у задатом времену стигне на циљ, није свеједно да ли неки такмичар на располагању има пет сати, три и по сата или један и по сат. Уколико није свима дато једнако времена за остварење новог услова, онда не постоје једнаке шансе за све, а ако нису сви у истој стартној позицији, онда нису равноправни. У овом случају, чак и да се усвоји строго тумачење комисије, кандидат је за једну трећину изборног периода остварио две трећине услова.

Подносилац овог приговора, у односу на услове за избор у звање редовног професора, има вишка радова и то: један рад M24, један рад објављен у часопису индексираном у бази Heinonline и један рад објављен у часопису индексираном у бази Scopus. Да кандидату недостаје мастер рад, сваки од њих је могао бити замена. Међутим, овај услов је прописан тако да његово испуњење углавном зависи од случаја, среће, информисаности, па и милости. Такође, да кандидату није укинута, односно да је реакредитован наставни предмет на мастер студијама, он би и даље имао кандидате за писање мастер радова, што се из приложене изјаве да видети.

Имајући ово у виду, предлажем Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Крагујевцу да Приговор усвоји и предложи надлежним органима Универзитета да кандидата изабере у звање редовног професора за ужу привредноправну научну област.

подносилац приговора,

(Проф. др Синиша Варга)
(лични подаци као у Извештају)

У прилогу:

- Оверена изјава Славице Пурић

11-02-803/6
31.10.2017
Kragujevac

IZJAVA

Kojom ja, Slavica Purić,
punom moralnom, materijalnom i krivičnom odgovornošću

pod

izjavljujem

Da sam na Pravnom fakultetu Univerziteta u Kragujevcu diplomirala 31.08.2016. godine sa prosečnom ocenom 9,91.

U aprilu 2016. godine kontaktirala sam prof.dr Sinišu Vargu, vanrednog profesora Pravnog fakulteta Univerziteta u Kragujevcu, kako bih izrazila svoju zainteresovanost da nastavim studije iz oblasti Prava intelektualne svojine.

Profesora Sinišu Vargu sam upoznala na radionici za Privredno pravo na Pravnom fakultetu, na trećoj godini studija. Nakon predavanja, profesor nam je predložio da izvršimo analizu jedne sudske presude i tada sam počela da se interesujem za Pravo intelektualne svojine. Sledeće školske godine sam sa zadovoljstvom prisustvovala njegovim predavanjima iz predmeta Pravo industrijske svojine. Pored toga, profesor nam je omogućio da steknemo praktično iskustvo u okviru radionice za Privredno pravo tako što nam je zadavao da sastavljamo prijave, pišemo zaključke, rešenja, dopise itd. Pri tom, sve vreme nam je pružao svoju pomoć, davao smernice i podsticao našu kreativnost. Činjenica da su studenti bili spremni da nakon redovne nastave ostanu još nekoliko sati na Radionici kako bi odradili svoje zadatke dovoljno govori o tome koliko su bili zainteresovani za te praktične vežbe i da su uživali u tome.

Svojom posvećenošću poslu, korektnošću i željom da nam približi materiju, profesor Siniša Varga me je zainteresovao za svoje predmete i motivisao da svaki od tih ispita pripremim sa zadovoljstvom. Iz tog razloga sam mu saopštila da bih veoma želela da budem njegov saradnik i pitala da li će biti raspisan konkurs za mesto saradnika na privrednopravnoj katedri u narednoj školskoj godini. Profesor mi je objasnio da to nije moguće realizovati jer na Pravnom fakultetu u Kragujevcu ne postoji akreditovani master program sa predmetima iz Prava intelektualne svojine, pa samim tim ne postoji mogućnost da kod njega radim i odbranim master rad. Zbog toga sam odlučila da studiranje nastavim na Pravnom fakultetu Univerziteta u Beogradu, te sam u oktobru 2016. godine upisala master studije na Poslovno - pravnom modulu, podmodul Pravo intelektualne svojine.

Kragujevac, 04.10.2017. godine

Slavica Purić

Slavica Purić